

Tisztelt szerkesztőség!

Vajda Iván, Erdélyből származó unitárius vagyok, 1987 januárjától élek Sopronban. Valásomat gyakorlom, 70 éves koromig a győri unitárius egyházköztség presbitere voltam. Magyarországra érkezésemkor nyilvántartásba vettem az Unitárius Egyházközpontban, előfizetője voltam 1987-től az Unitárius Életnek, amelyet kb. két éve nem kapok meg, habár előfizetésemet nem mondtam le.

Szeretnék néhány szóban reagálni az Unitárius Élet 2005. május júniusi számában megjelent „Kronikás” által jegyzett „Főhajtás az Erdélyi Mártírok Kopjafájánál Brennbergbányán” című cikkhez, amely túl sok pontatlanságot tartalmazott. Csak azokat kérem az Unitárius Életben feltétlenül helyesbítenni, amelyek egyenesen félrevezetők és kegyeletsértők.

A 4 mártír (nem 5!) neve: **dr. Ferenczi Sándor** (nem dr. Ferencz Sándor), iskolaigazgató Máramarosszigeten, sebesült zászlós, aki hivatalosan távozott a soproni vasútállomáson tartózkodó kórházvonatból, és öccsénél **Ferenczi Jánosnál** (a cikkben nincs megnevezve) lakott a soproni Erdészeti – Kohászati Egyetemen tanuló erdélyi egyetemisták kollégiumában, a Mátyás király utca **5. sz.** (a cikkben 8 sz.) alatt, ahol jelenleg az emléktábla is van, **Csaszlava Jenőné**, akinek a férje túlélte a gyilkosságot és **Neumann János** (a cikkben Brunner nevű kohászhallgató).

A megemlékezést **Ulrich Judit** a brennbergbányai elemi iskola könyvtárosa (nem Ulrich Erika, iskolaigazgató) tartotta, aki megemléktette, hogy a Ferenczi fivérek a soproni Evangélikus temetőben vannak eltemetve.

A soproni unitáriusokat jómagam „képviseltem”, az U. É-ben megjelent fényképen, a bal szélen háttal állok. Különben a Sopronban „évente mindössze kétszer!?” megtartott istentiszteleteken sajnos soha nem voltunk 20-nál többen, pedig Sopron és ötven kilométeres vonzáskörzetéből jönnek a hívők.

A kopjafa a **Kovácsárokbán** (nem Kovácsvágás) van felállítva, amelyet az Óbrennberg elnevezésű aszfaltos utcán át lehet megközelíteni.

Talán jó lett volna megnevezni, hogy az ünnepeken jelen voltak dr. Ferenczi Sándor Franciaországban élő gyermekei: **Sándor**, **András** (francia feleségével együtt) és **Anna**. Végezetül nagyon fontos helyesbítenni, hogy Brennbergbányára a minden óra 35 perckor a Lackner Kristóf utcai buszvégállomással szemben induló **3-as** városi járat közlekedik, a cikkben jelzett 14-es busz pontosan ellenkező irányba, Balfra jár.

A fentiekkel nem okvetetlenkedni akarok, de szeretem, ha a tudósítások pontosak.

U. i.: Meg kívánom említeni, hogy 2005. szeptember 26-án unitárius egyházi szertartás keretében, amelyet Sándor Gy. Mátyás, a győri unitárius egyházköztség lelkésze végzett, örök nyugalomra helyeztük férje és sógora mellé, a soproni Evangélikus temetőben dr. Ferenczi Sándorné sz. Lófi Emmát, aki 92 éves korában Franciaországban hunyt el. A gyászszertartáson jelen voltak az elhunyt Franciaországban élő, fent említett gyerekei is.

Sopron, 2005. október 12.

Vajda Iván

.....

Megjegyzés: Köszönjük a helyreigazítást, pontosítást, amelynek örömmel adunk helyt, hogy Tisztelt Olvasóinkat pontosan, precízen tájékoztassuk.

(A Főszerkesztő)

H Í R E K

**A MUE átutalt 4 000 000 Ft-ot
a Fehér-Nyikómenti árvízkarosultak megsegítésére
a Székelykeresztúri Esperesi Hivatalnak
a Szombatfalvi József esperes vezette segélyező bizottságnak.**